

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

SITGES

Número solt. 0'15 ptes.

Trimestre. . . 1'50

ESPANYA

Any . . . . . 7 ptes.

AMÉRICA

Any . . . . . 2.50 pesos (or)

ANUNCIS.

ESQUELES, REMESOS

I RECLAMS

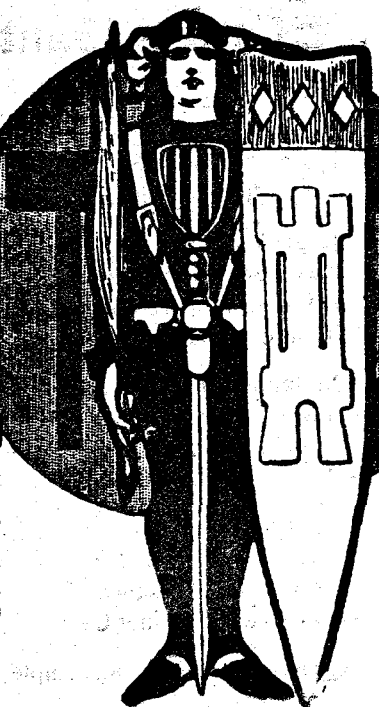
a preus convencionals.

BALLARIN SITGES

Aquests dos fets primeris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya i el de l'unitat d'Espanya, enfortits per dues lleys correlatives: la de la llibertat que implica l'autonomia i espontaneïtat socials, la de l'universalitat que porta a la constitució de potències mundials, se resolten en una fórmula de harmonia qu'és la FRDERACIO ESPANYOLA.

F. PRAT DE LA RIBA

«La Nacionalitat Catalana», Cap. VIII, El Nacionalisme polític»

Són molts encara els ciutadans que, enlluernats per la brillantor de certes fórmules, tropessen amb els obstacles i canen din el fanc de la mala ordenació municipal que 'ls envolta. Hi ha que atraure l'atenció de tots vers la ciutat, la vila, el poble, que són els fermentos i l'essència de la grandesa dels Estats i els punts lluminosos qui marquen, a demunt els mapes, el grau de civilització i cultura d'un país.

LA JOVENTUT NACIONALISTA

(Manifest convidant al primer Congrés de Govern Municipal).

REDACCIÓ

ADMINISTRACIÓ:

CARRER
DE LES PARELLADAS,
NÚMERO 9.

Telefon n.º 367

Els treballs es publiquen
baix la exclusiva res-
ponsabilitat dels res-
pectius autors.

No s'retornen
els originals.

Any XIV Sitges, 11 de Octubre de 1914 Núm. 679

La guerra europea PER LA PAU

Ha començat a circular profusament per Barcelona i altres indrets d'aquesta província una fulla que un grup de ciutadans ha dirigit al poble, a l'objecte de que sigui firmat per milers i milers de persones un Missatge que s'ha d'enviar al Rei d'Espanya demanant li que posi la seva influència per a que s'facin les gestions necessàries encaminades a obtenir la pau entre les nacions bel·ligerants.

Diu així, transcrit literalment, el Missatge de referència:

«Señor:

Ha querido la suerte reservar a nuestra generación uno de los espectáculos más atroces de la historia. Nunca había parecido tanto como ahora afianzada la civilización, con todas sus dulzuras y maravillas, ni nunca se vio tan de súbito amenazada, ni estuvo en mayor peligro de extinguirse la ya espléndida antorcha del progreso, encendida penosamente en medio de la lóbreguez de una noche bárbara a la cual puede volver el mundo si continúan soplando sobre esa luz divina las furias del odio y de la destrucción.

Bien lo sabéis, Señor: jamás la sensibilidad de los hombres había alcanzado una acuidad y delicadeza semejantes a la de nuestros días. Los sufrimientos más tenues, las quejas más imperceptibles estremecían ahora la conciencia universal; y, en el reino del Dolor, nada pequeño ni grande, cercano ni remoto, quedaba extraño a nuestra simpatía y a la vibación de las fibras más generosas de nuestro ser. Con ese refinamiento y agudeza de los sentidos ha venido a coincidir, precisamente, el mayor estrago que la discordia desencadenara jamás sobre la tierra, como si la ciega crueldad de las cosas se hubiese complacido juntando la mayor potencia para el mal con la mayor capacidad y viveza para sentirlo.

Y ¿podrían los hombres resistir hasta el final el horrible espectáculo, sin que sus nervios estallaran de tensión o de demencia? La febril inquietud, la sensibilidad exquisita y vigilante, el celo por los humildes de que nuestra época se envanece como de un supremo distintivo, ¿qué fueran más que vil impostura y abominable hipo-

tesis, si las sociedades providencialmente resguardadas de la conflagración, continuaran contemplando en silencio ese diluvio de sangre y de lágrimas?

Hace cinco meses, Señor, hace cinco meses tan sólo que la vida de un hombre, así fuera el último de los delincuentes: que la más lejana sospecha de error o de apasionada severidad, así recayesen sobre los crímenes más repugnantes, movían a la multitud y ponían en convulsión a ciudades y naciones enteras. Ahora no caen, ciertamente, individuos aislados, sino columnas y legiones, segadas como la mies de las praderas: cientos de miles de víctimas, poblaciones en masa, muchedumbres armadas o inermes, guerreros animosos lo mismo que donzellas desfavoridas y tiernas criaturas a las cuales la metralla viene a sorprender con el pezón materno entre los labios. ¿Y será ahora cuando no se levante una voz, un coro unánime de voces y de pueblos, a denunciar esa obra de perdición, saliendo por los fueros de la humanidad, de la benevolencia y de la misericordia? Pues, entonces, podría decirse con justicia que la tan decantada afinación del sentimiento social era un falaz, despreciable sentimentalismo y que nuestra generación de pretendidos defensores y custodios del derecho humano estaba sólo compuesta de sofistas abyectos y de histriones sin decoro.

No es así, por fortuna. Innumerales españoles, súbditos de V. M., entienden que las conquistas de nuestro tiempo, en cuanto al respecto de la vida y a la dulcificación de las costumbres, no pueden quedar en una estéril y gárrula declamación ni permanecer reservadas a los tiempos normales y pacíficos. Cuanto más desbordada y triunfante impere la fuerza, concreción del bajo mundo material, más alto debe erguirse el espíritu para afirmar su eterna primacía. No hacerlo, valiera tanto como suscribir a la deshonra de nuestro siglo y declarar que todo el inmenso aparato de nuestras leyes

protectoras, de nuestras ciencias sociales, de nuestras preocupaciones humanitarias, de nuestras instituciones contra la miseria, la enfermedad y la muerte, era un indigno, gigantesco amaño para sorprender la buena fé de los siglos futuros y poner a prueba la sagacidad de la historia.

Imposible es, Señor, que esto suceda. Hé aquí una ciudad, que podemos llamar la más populosa y vibrante de España; hé aquí unos hombres que, en representación de aquella, acuden a vuestra Magstad, encarnación suprema del Estado. Vienen de todos los campos; proceden de los más opuestos partidos; sepáranles profundas diferencias doctrinales, religiosas y políticas; responden, en suma, a la misma complejidad de Barcelona, donde no hay ideal, utopía, o interés que no luchen y combatan. Pues bien: en medio de esa extraordinaria diversidad y pugna de opiniones, la mayor acaso que pueda encontrarse entre todas las capitales del globo, un lema ha habido capaz de disciplinarlas enteramente, un sentimiento bastante eficaz para reducir las, una palabra bastante dulce y generosa para agrupar en acción común a todos los firmantes: Paz.

¡Paz, Señor! En vuestros designios ha palpitado ya, dos veces majestuosa, esta palabra suprema, nuncio de redención. Por vuestro encargo acaba de pronunciarla en Burdeos el nuevo embajador cerca del Presidente de la República Francesa, introduciéndola por primera vez, desde que truena el cañón, en el vocabulario de las cancillerías que, a tal influjo pareció inflamarse momentáneamente bajo su correcta y impasible ritualidad. No la dejéis abandonada, Señor; llevadla de continuo en el corazón y en la boca, como una flor sagrada, reliquia del Paraíso que perdieron los hombres. Un hálito divino la circunda y exhala en torno esencias inmortales, que refrigeran el sentido como un beso de lo Eterno sobre nuestras prevaricaciones y miserias.

Es toda nuestra ciudad que os lo pide. Es Barcelona, una de las grandes capitales del mundo, que no vacila en asumir esta iniciativa, insólita al parecer en las tradiciones de la añeja diplomacia. Pero, bien sabido tenéis, Señor, que la política y la gobernación interna

de los pueblos se han humanizado, penetrando en ellos los alientos del alma popular y al aire de las plazas públicas; pasando del sigilo a la publicidad y de la desconfianza a la franqueza, mientras las relaciones exteriores, así en la substancia como en el trámite, rijense todavía por las viejas normas de la política de gabinete y la razón de Estado, clandestinas y cautelosas, cuando no pérfidas.

Harto se nos alcanza, Señor, que no está en las solas manos de V. M. modificar un estado de hecho universal y de tan hondas y complicadas raíces. Pero ¿no es el caso que proponemos a su alta intervención, el más propicio para ensayar, sin riesgo de los supremos intereses de que es V. M. augusto depositario, una aproximación tan justificada?

Acoged, Señor, este anhelo de la muchedumbre y llevadlo a la vía cancelleresca, cerrada por lo común al impulso de las democracias. Trátase nada menos que de salvar la civilización europea y de detener en su caída a los pueblos más ilustres que la organizaron en la historia y venían regulándola y conduciéndola con insigne y respetado magisterio. Ni os defenga el gesto de extrañeza o de ironía que los especialistas empedernidos y los llamados espíritus prácticos puedan reservar a semejante intervención, por ingenua o prematura. Todas las grandes cosas han sido prematuras algún día y todos los esfuerzos en sazón o fuera de ella, resultaron indispensables para que llegasen a madurez, la cual no es más que insistencia y calor: calor solar o calor de alma concentrado sobre el germen en que duerme el árbol, y aún todo el bosque futuro.

Animad con ese calor—así lo esperamos—la frigidez de las antiguas fórmulas, extendiendo a lo internacional como rige ya en todas partes para lo nacional e interno, el invisible pero todopoderoso imperio de la opinión. Una opinión como la que acaba de operar por el mantenimiento de nuestra neutralidad, tan sabia y previsolamente guardada por V. M. en medio de las dificultades y complicaciones del pavoroso conflicto, que la historia patria habrá de recordarlo con agradecidos conceptos. Una opinión inspirada en el derecho, en la justicia, en la piedad, en

todas aquellas preclaras virtudes que mueven vuestro ánimo i os señalan, Señor, como el más indicado de los mediadores para tan gloriosa empresa, a la cual la ciudad de Barcelona desea, desde este momento, asociar su nombre.

Barcelona, 1.º octubre de 1914.

Señor:

A los RR. PP. de V. M.

Epissodi... freqüent

Per un d'eixos camins plens de fangueres que al Rif i a Espanya'n diuen carreteres, hi anava un carro bressolantse a estones com baixell entre esculls duit per les ones. Carregat a curull, d'ell sol tirava un pobre matxo, mes tan flac estava que per comptarli fàcilment els ossos no calia estriparlo o ferlo a trossos. Era endebedat que mogués la cua, allarguissés el coll a tall de grua o, les potes torçant de mil maneres, volgués fugir de sota i de roderes; tan sols guanyava aixís major fatiga i avensar un xic més que una formiga.

Al carreter, per regla de l'ofici, se'l veia... mitj quart lluny, sens més desfici que xuclà un cigaló dels aromàtics i caminar amb passos acrobàtics. Aquesta llei de passos o tintines pervenia, lector, ja ho endevines, de que l'home per darli al matxo ajuda, a cada hostal hi entrava a fer beguda i al capdell arrellegà una molla que 'l feia anar de Reus a Tarragona.

Per dissort, al guanyar una girada, trobà l'matxo la terra esllavissada i deixant el camí, per fugir d'ella, esdevingué fatal la tombarella. ¡Oh qui pogués descriure amb fidel ploma l'ira del carreter veient tal bromal! Saben, fa temps, els homes de la tralla que al món tot lo encallat se desenealla; mes, no deixantels veure llur rutina com la forga a l'enginy se suï ordina, creuen molts que cap feina s' ensopega si no s' fibla de boig i no s' renega. ¡Figuréuse ara, doncs, quina fretura mouria al nostre, ja del mam pastur! Amb la vara a la mà i a punt la gola, comença 'l bastoneig i xirinola vomitant, per donar llustre al desori, tot lo més escullit del repertori. ¡Si 'n caigueren de colps i porqueria sobre de l' animal que allí s' moria! Fou un cas, pel butxi, de competència entre son brag feixuc i sa eloqüència.

Al fi la pobre bestia, exasperada per tant reneç i tanta garrotada que la pell, ja poc sana, li destrossa, com protesta del fet, ventà una cossa i, encertantli la cara al renegaire, me 'l tombà estabornit pernes enlaire.

Aquí s'ineix l' història; solament l' he retreta a la memòria, per que'm dignu, si això no us es molestia, ¿qui fou més racional, l'home o la bestia?

SEBASTIÀ SANS I BORI

De Guantànamo

Festa patriòtica

Per a rememorar la luctuosa data de la pèrdua de les Llibertats Catalanes, en el segon centenari de la meteixa, el Bloc

Nacionalista «Catalonia», al qual perteneixen infinitat de compatriotes nostres residents en aquella ciutat cubana, va celebrar una selecta vetllada literari-musical quin programa es desenrotlla tal com a continuació s'expressa:

Pròleg, pel Conceller en Cap; *Borbonis catalanòfoba*, per l'Emili Sugranyes de Vilanova; *Montanyenca*, cançó de Na Narcís Freixas, cant i piano, per En Feliu Santmiquel i l'Antón Gil; *Catalunya del 1417 i l'actual*, per En Miquel Ribas Mestre; *Els segadors de Polònia*, poesia de J. Burgas recitada per En Salustia Martínez Mestre; *Ideal i Per tu ploro*, sardanes; *Avuy!*, composició literària del jove Marián Mirabent Ribagorda, llegida per En Ricart Noé; *L'Ausencia*, peça de piano i violí; *Crèdo Catalaniasta*, d'En J. Oristrell, llegit per En Ramon Martí; *Cançons populars catalanes*, executades al piano; *Tot per Catalunya*, per l'Albert Daroca; i l'*Himne Nacional de Catalunya*, entonat per la Secció Coral.

Properament ens ocuparem, amb més detenció, de la esmentada festa.

Fabiasia de la vida

La propietat

La societat, així avui com airi sempre, es troba composta per qui encamina al individu al compliment dels seus devers per medi de la llei i pels qui complint-la l'enalteixen; per qui alsant sobre els palaus en ells passen la vida i pels qui no tenen on aixoplugar-se; per ams de treball i per obrers de feina; per qui s'aleixa i go a en una biblioteca i pels que no han arribat a llegir lo contingut en el primer i més elemental dels llibres formant tots ells la diversitat en la unitat dins la gran família social. Aquests elements deuen guardar-se entre si una raonable coordinació armonitzant sos esforços amb la pràctica escrupulosa dels debers de justícia per a assegurar la prosperitat de cada individu i per lo tant de la societat, perquè en tant aquesta serà gran, forta i culta, en quan tots els individus aportin a ella el seu particular esforç i cultura.

En unat un dels punts vigorosos, un dels fonaments angulars de la societat, aquesta per força perdria'l seu equilibri, flaquejaria i quedaria destruïda sa vigrositat, sa vida interna i externament al fons espantós de l'anarquia. La societat és com un rellotje; aquest sols complirà el seu fi si tots els engranatges funcionen amb regularitat i perfecció.

Com siga qu'és un fet cert, evident, la diversitat de races i que dins cad'una d'elles s'hi troba la diversitat d'individus, no és menys cert i evident que en tota societat prenguis el mot societat baix el punt de mira qu'és vulgari, hi ha qui posseeix i qui és desheretat; qui la fortuna li somriu i qui plora sa pobresa; és la llei dels segles: existiràn rics i pobres; existirà la propietat.

El gènese, l'origen d'ella és tan antic com l'individu formant societat; qui sigui aficionat a llegir les tradicions dels pobles en els llibres primitius, en tots i cada-hi d'ells hi trobarà palesament demostrada la necessitat de posseir la propietat com a puntal ferm de tota societat ben organitzada.

Si fos un fet l'igualtat de classes; si fos possible la «repartidora», aleshores tindriem, no la negació de la propietat, ans l'afirmació de la mateixa: repartida estaria aquesta per parts iguals entre tots i lo que posseeiria cada-hi, allò fora la propietat individual, però sempre propietat. Aquell dret innat que té l'home d'eleger, la llibertat per la qual cerca lo que més li convé i treballa per alcançar lo que creu pot fer-lo feliç, aquesta mateixa facultat humana ens demostra la necessitat d'existir la propietat. Lo adquirit amb l'estudi aplicat a la física i mecànica, a les lletres i arts etc., és lo que forma la propietat individual. No és altra cosa la propietat que l'resultat de l'esforç més la capacitat de l'individu i perxò no s'pot comprendre l'existència de l'individu si no existeix la propietat; i com siga que la societat és el confós d'individus, negada la propietat tindriem forçosament de negar la societat.

¿No existiràn rics ni pobres? Sempre ho hem vist així i davant de la realitat, de la existència, de la raó, de l'història,

dels fets no hi cab la negació, a no ser que fessim com aquell cèlebre escriptor del llibre «La propietat és un robo», que a sota d'aquest títol hi posà: «Es propietat de l'autor»!

¿Què és la vida? Unà lluita.

DOMINGO FORMENT

Armes modernes

Canons de la Marina

A causa de la lluita constant, que data de més de mitj segle, entre el canó i la coraç, és la Marina la que ha utilitzat sempre l'artilleria més poderosa i de més gros calibre. Cada volta que s trobava un nou sistema de blindatge oferint una resistència superior, prompte es fabricava una peça capàs de perforar aquest blindatge, lo que portava amb si la refecció de l'artilleria, i aixís successivament, de tal manera, que un dia—ja fa d'això deu anys,—per tacit acord, però cert, totes les Marines se varen limitar al calibre de 305 milimetres, canó respectable que pesa 50 tonelades i llença obuses de 400 kilos.

Però des de fa dos o tres anys l'acord se va rompre. Cada nació ha volgut tenir les més poderoses peces. Es aquí augmenti el calibre. Se han alcançat 34 cm., després 38; més tard, 40. L'Amèrica, sobretot, vol ésser la primera en aqueix respecte, havent fabricat un canó de 406 milimetres.

Se concebeix lo que pot ésser aqueixa peça formidable, 18 mts. de longitud i un pes de 182 tonelades. El projectil pesa més de una tonelada—1.090 kilos—; és llarg en 1'63 metres, l'alsaria d'un home; conté una carga de 68 kilos de «dunnit», explosiu simular a la dinamita; són precisos 270 kilos de pólvora per a llençar aquest projectil a la velocitat fantàstica de 900 metres per segon. Llegint aquestes xifres, un se creu somniar, i no obstant, el 406 milimetres serà sobrepassat. Se estudien canons de 45 i fins de 50 centimetres de calibre.

Ara bé: no és res, comparat a la currenya que l porta i a la torreta que l resguarda. Se deu primer tancar l'artilleria darrera d'espessos blindatges que constitueixen precisament les torretes. Són grosses torres d'acer les que, amb el ters superior de la peça que sobresurt, semblen immenses cacerols invertides. Aqueixes torres se prolonguen per un tub blindat també fins als països, i pel tub pujen les municions, obuses i cartutxos, que provenen de les entranyes del vaixell.

Al resguard de la torreta s'hi mou tot un món, manejant aquests enormes projectils, amb tal rapides que ja's tira una canonada per minut, amb les peces més grosses.

En fi, no és precis oblidar que prompte's varen posar dos, després tres canons per torreta i avui en dia la marina francesa, avançant-se als seus rivals, anirà a la quadruple torreta en sos *dreadnoughts* tipo «Normandia» posat a l'astillar aquest any.

La torreta quadruple,—quatre gegantesques que, des de que s'comensi l'foc, enviaràn a l'enemic varies tonelades d'acer. Que s'pensi en els múltiples aparells, posats allavors en joc, apunt en alsaria i en direcció, escobillonat, maniobra de les torretes, comunicacions i transmissions de totes classes, indicadors d'alsa; altres tants mecanismes que deuràn funcionar entre l'estruendo dels obusos i el terrabastall de la batalla, visió d'espant, però espectacle grandios, meravella del geni humà aplicada a la defensa de la patria.

Ermita de Sant Sebastià

LLISTA DELS DONATIS REBUTS:

Suma anterior.	532 50
Isabel Ferret, Vda. de Martorell	10
Feliciana Martorell de Vidal Ribas	15
Rosa Amell, Vda. de Torralbas	5
Dugues germanes	5
Isabel Julià, Vda. de Masó	2
Maria Ferré	50

Total. 360 00

(Segueix oberta la subscripció)

Carrer Major, 23: Sitges.

El meu Sant

No sé la seva història
ni cap fet d'ell tampoc;
i, o bé no ting memoria
o no l'he vist enlloc.

Jo prou el vull per mostra;
mes, cert, és un patir:
si vull d'ell un pare-nòstre,
ni sé com li haig de dir.

No m'perdo per peresa,
regiro... tota res;
que va ser martir res a
el Santoral, no més...

I a fè m'agradaria
tenint-lo per model
i és clar que si: sabria
com va ser Sant del Cel.

Quan entro en un nou temple,
a l'escola majó,
pregunto, per exemple:
«Que hi és?...» i m'fa que no!

Ditxosos Tons i Peres,
Jaumets, Joseps, Joans,
i Paus i Berengueres,
que coneixeu els Sants!

Es una sort, aquesta,
grandissima... ja ho crec:
Jo tinc de fer la festa
d'un sant que no coneix!

A què fer comentaris:
si ho tinc ben observat:
molts anys els calendaris
ni menos l'han portat.

I en mi és una fal·lera;
¿què dir?... un compromís:
De modó i de manera
que res... estic així...

Sabéu pas res vosaltres?
Si açs digueu, ho ensemps,
o si ho sabéu per altres...
Teniu un any de temps.

Sant Pere de Ribas.

EMILI

Sessió de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 8

De segona convocatoria, va presidir el Sr. Alcalde, D. Pere Carbonell Mestre, concorrenthi els regidors Srs. Parera, Soler, Ill, Selva, Julià, Mitjans i Bosch.

Llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior, es donà lectura a una comunicació de l'auxiliar de la Escola Nacional de Nens D. Salvador Casamitjana; participant que per tenir d'ausentarse de la nostra vila s'ha trobat precisat a renunciar el desempeñu d'aquell càrrec.

S'aproven varis comptes per diferents conceptes.

Es llegí i aprovà el compte de l'estat en Caixa, presentat pel regidor-depositari dels fondos comunals, que acusa una existència de 11.119'73 ptes. al començar el corrent trimestre.

S'aprova l'extracte dels acorts adoptats pel Municipi durant el 3.º trimestre de l'any que cursa, per a la seva inserció en el Butlletí Oficial de la Província.

Es llegí i aprovà l'compte de Consums corresponent al mes de Setembre últim, que dona un total de 5.591'25 pessetes.

Es concedí a D.ª Daniela Selva Ferret el permís que sollicita per a modificar el portal de la seva casa n.º 82 del carrer de Parelladas.

A continuació la Presidencia donà compte al Consistori de que ja s'ha possessionat del seu càrrec el nou mestre interí de la Escola Nacional de Nens, D. Angel Martínez; i en vista de l'irrisori sou amb que per part de l'Estat ha d'ésser retribuit, s'acorda que sigui abonada a l'el mateix la quantitat de 40 pessetes amb que mensualment és retribuït a qui desempenyava la plassa de auxiliar en dita Escola.

S'acorda col·locar una placa esmaltada indicadora del nom de la població i de més circumstancies polítiques de la mateixa davant la creu dels Escarbats, com també en el punt ont convergeixen les carreteres de Barcelona a Sta. Creu de Calafell i de Igualada a Sitges.

El Sr. Bosc fa una denuncia contra alguns empleats municipals a qui suposa excessivament aficionats a estirar l'ore-

lla d'En Jordi; la Presidencia promet informarsen i posar el correctiu que correspongui; es tracta algun altre assumpte de relativa importància i s'aixeca la sessió avans d'una hora de començada.

Secció Oficial

A ministració de Consums

Compte detallat de les especíes entrades en aquesta vila durant el mes de Juliol de 1914, amb l'import dels drets de Consums i Escorxadors:

Import Pessetes	Artícles i l'lr.
1557 12	Carnis de bestia bovina i caní
114 77	Carnis de bestia bovina i caní
734 58	Carnis de bestia bovina i caní
811 89	Carnis de bestia bovina i caní
683 12	Carnis de bestia bovina i caní
83 29	Carnis de bestia bovina i caní
35 33	Carnis de bestia bovina i caní
550 76	Carnis de bestia bovina i caní
74 65	Carnis de bestia bovina i caní
13 20	Carnis de bestia bovina i caní
12 00	Carnis de bestia bovina i caní
139 15	Carnis de bestia bovina i caní
4 787 80	Carnis de bestia bovina i caní

Sitges, 31 de Juliol de 1914. — L'Administrador, Joan Estéba.

Mercat Municipal

Recaudació obtinguda: Juliol de 1914
Pessetes: 448 65.

Sitges, 31 de Juliol de 1914.—L'Administrador, Josep Soler Soler.

Escorxadors Municipals

Caps de bestia sacrificats: Juliol de 1914

SITGES: Bous, 0; vaques, 0; novillos, 4; badelles, 52; moltons, 51; castrons, 32; xays, 3; cabrits, 58; ovelles, 75; fociños, 0. — Total, 275.
GARRAF: Moltons, 41; castrons, 3; fociños, 0. — Total, 39.

Total general, 319 caps.

Sitges, 31 de Juliol de 1914.—L'Inspector Veterinari, J. Folch.

Epilogo de un veraneo

En las postrimerías del verano, o a principios de otoño, cuando ya los fríos suceden y alternan con los aún cálidos días de estas nuestras occidentales costas; al desfile, paulatino primero y aglomerado después, de los que en busca del descanso corporal, y para solaz de su espíritu, vinieron; al cesar el ruido de la forastera gente que va y viene, suceden unos días, en que, los que más conocen Sitges, los que en algo le están unidos, aquellos que no pueden mirar su pasado sin dar con aquellos cuya cuna aquí fué, quedan, para ofrecer a la naturaleza, que tanto se expresa en estos rincones mediterráneos, un recuerdo; como a manera de ex-voto, que perpetuando su memoria, sea a la vez acción de gracias por los buenos ratos pasados.

Éso son las excursiones, esa su alma, al igual que la de esos banquetes íntimos con que se obsequia a algunos amigos antes de partir para lejanas tierras. Compendio, memorándum de lo pretérito, y en los que la común alegría, materializada en la espuma del champagne, sube difusa, hasta lo más alto, para rendir tributo a lo bello...

Mimi, y Fifi, allá las veías, y os las anotaba «Mi amigo» «Helios» en medio del salón del Pabellón de Mar danzando exóticamente, siguiendo el dulce y melancólico ritmo, que lenió les marcaba Euterpe; mientras nosotros que así no sabemos movernos, presenciábamos y admirábamos, recordando por los de la música unos versos de Verlaine.

La familia Bacardí. Huelga el artículo si se trata de darla a conocer. Suficientemente es conocida y apreciada de todos.

Las fiestas anteriormente nombradas, la excursión y el banquete, son las que motivan el escrito. Mas, por ser la primera ya bellamente descrita por Gaziol la semana pasada, limitaremos nuestra pluma a la reseña de la última.

Tuvo lugar el pasado domingo: recordamos entre los comensales: (como gente mayor) a la Sra. Vda. de Blay, Vda. de Bergnes, Sra. de Barrécheuren, doña Panchita Gener, Sres. Carbonell y Batlle, Benaprés y Ferrer; y entre el elemento joven, las hijas de los Sres. Bacardí y su prima, las Sras. Bergnes, y M.ª Teresa Benaprés y los jóvenes Ferrater, Ferrer y Carbonell.

Trancurrió la comida, entre historias y aventuras pasadas por unos, y que no llevaban trazas de acabarse, a no ser la llegada del «chivo con boniatos fritos», y las risas de otros que no podían contenerse oyendo a Mimi.

Llegada la hora del brindis, levantóse el Sr. Bacardí, quien con muy elocuentes palabras, después de saludar a todos los reunidos, expresó el vivo deseo de volver a ese viejo mundo, en el año 1916. Numerosos aplausos coronaron las palabras del ilustre cubano.

El Sr. Carbonell y Batlle saluda a los invitados y pide le dispensen si se limita a la familia Bacardí. Expresa su sentimiento, por ser la fiesta un epilogo, en vez de un prólogo. Ruega que al llegar a la bahía de Santiago, saluden al gigante que la guarda, y desde Cayo Smith a toda la libre Cuba, su segunda patria. El Sr. Benaprés explica su afecto a la familia cubana y dedica sentidas frases a sus lindísimas hijas y prima. Esperando vehementemente poder verse de nuevo reunidos en 1916. Un «¡olé!» de Mimi, repetido por toda la gente joven, expresa su conformidad, a la vez que da fin a la fiesta.

Caía ya la tarde: el sol que iba a la puesta, velado por algunos nubarrones, despedía rojos rayos, cuyo color reflejaba la mar, esa mar delante la que, tanto en la bonanza, como en la tempestad, y en las noches de luna, quedáis vosotros paradas, por que decís que os revela lo grande, lo infinito.

Con vuestra «Kodak» impresionáis algunas placas, que tal vez, serán los últimos recuerdos de Europa.

Dentro poco partireis hacia vuestras playas americanas, dejando aquí sumidos en titánica lucha a gran parte de vuestros hermanos latinos, amenazados con los restantes (que no por gozar de la paz, están exentos del cataclismo) por el poder cada día más creciente de otras razas que pueblan el continente.

Recordando el París que os enseñó, hacéd labor pan-latínista, que muy bien sabrán agradecerlo todos los que desde Grecia hasta el día vivieron y existen, y que en vuestro provecho redundará.

Venga el día de la paz para que podamos aquí veros, camino de Francia, que os abrirá nuevamente sus brazos para enseñaros su arte, su música, su literatura y su nueva democracia, por la que en definitiva deberán regirse todos los pueblos que, con paso sereno, a través de los siglos, hayan seguido la ruta de la cultura y la civilización.

PILIN-PILIN

Si no's veu, se sent

No són pas d'olors: bosquetanes ni marineres, els flaires que se senten: són música de rialles, que entre blànques parets repercuten estridentment.

Són despectives? són franques? són simitres? ¿Què hi fa: són rialles solsament, que cada hi les interpreta segons el sentir de aquell instant?

Sempre és amable la música de rialles, perquè ella primer que tot vol dir joventut, i la joventut, fins quan vol ferir, ho fa amb certa gràcia fent més perdonable la ofensa.

Però aquesta música riallera adquireix tota la dolcesa quan s'annobla descrivint amorosament sense estridències estats passionals, moments comptats de tota una vida.

Més que l'riure estrident, el somriure callat i expressiu condensa els moments de més joia: és el resum de tot un món d'expressives ofeccions, és l'intenció condensada, és l'expressió més sincera que fa

sortir a flor de llavi lo que a dintre es guarda.

Però... aquest somriure se sent veient-lo; al revés de lo que passa amb la rialla forta, que sense veure-la se sent.

NESTOR

CRONICA

La manca de falta de treball en el ram de constructors de calçat, a conseqüència de les anormals circumstàncies per que estem atravesant, sembla que, afortunadament, no serà tan intensa com al principi d'aquesta difícil situació econòmica va creure; doncs, a pesar de les nombroses dificultats amb que topen per a efectuar els girós, tots els fabricants gestionen activament la obtenció de nous pedidos de gènere.

A la tarda del passat diumenge foren exposats en la casa n.º 72 de la Rambla Principal de la veïna població de Vilanova uns enginyosos aparells, inventats per nostre distingit amic D. Manuel Girona i Soler, destinats a facilitar el cultiu de flors en els balcons, per lo que se 'ls denomina *Balco-jardí*.

Dits aparells han sigut registrats amb la patent d'invenció n.º 48.946.

La exposició de referència, a visitar la qual forem atentament invitats pel propi Sr. Girona, resultava d'un efecte sumament vistós i agradable; tributant, tots els que acudiren a presenciaria, calorosos elogis a l'inventor de tan magnífics aparells, amb l'utilització dels quals indubtablement es contribuirà en gran manera a hermosejar les fatxades dels edificis.

El Sr. Girona, a qui BALUART DE SITGES felicita coralment per haver sapigut desenrotllar d'un modo encertadíssim tan feliç idea, tingué la galanteria de obsequiar amb un esplèndid «lunch» a totes les persones prèviament invitades a visitar la esmentada exposició.

Un amic nostre, resident en aquesta vila, ha rebut una carta d'Anvers (Bèlgica), amb data 25 de Setembre últim, de la qual, perquè donem idea de la compromesa situació de aquell laborios país, sens permet transcriure en aquestes columnes els següents paràgrafs:

«Aquí, malauradament, tot està paralitzat: els districtes industrials del país es troben en mans dels invasors, que tot ho han saquejat i cremat; les comarques agrícoles estan devastades; la collita de engrany està perduda; la de l'any pròxim, compromesa; i en quant al comerç, aquest resta aniquilat, absolutament.

A Anvers, fins el present, ens trovem relativament tranquils, baix la protecció dels forts, que 'ls alemanys, retornant de Liège... es miren de lluny. La vida hi és normal i tots els ciutadans tenen l'absolut convenciment de que'l triomf final i grandios serà de les nacions aliades. La nostra vida no sembla veure's amenaçada, com aquella dels malhaurats compatriotes que s'han trovat en la ruta empresa per un enemic tan preocupat com crudel».

En la parroquial iglesia de la Concepció, de Barcelona, el dia primer del mes que cursa van unir-se en l'indisoluble llaç del matrimoni el distingit jove, compatriota nostre, D. Joan Barriet Bellmunt, i la simpàtica senyoreta reusenca D.ª Maria Vives Vidal; haventlos apadrinat en la nupcial cerimònia, per part del nuvi, D. Pere Montané i D. Josep Amenós, i per la de la núvia D. Josep Sugrañes i D. Lluís Soler.

La felís parella, a la que BALUART DE SITGES transmet la seva més coral enhorabona tot desitjantli una eterna lluna de mel, després de haver recorregut diferents punts d'Espanya en viatge de nocés, es trova des de air a la tarda entre nosaltres, aposentada per uns quants dies en el magnífic xalet que rescentment s'ha construït a la Ribera, cantonada al carrer de Sant Pere.

LECTURA POPULAR

BIBLIOTECA D'AUTORS CATALANS

Tada dijous - 10 cèntims

Aquesta setmana:

BARCELONINES, d'En Robert Robert.

De un moment a l'altre es esperat el cobro del primer semestre vençut de les llibretes de renda de «L'Amic del Poble Català» corresponents a 1904.

Conforme anunciavem, al matí del últim diumenge, en l'express de Madrid, arribà, procedent de la Isla de Cuba, nostre apreciat amic i compatriota don Josep Gorgas Ferret, a qui havem tingut la satisfacció de saludar.

El dijous dia 15, com costum de tots els anys, en el Matadero Municipal es comensaran a sacrificar tocinós, completant-se amb el porc fresc els saborosos menjars d'Ivern.

La Empresa del «Cinematògraf Prado Suburense» ha tingut el bon acert de decidir-se a projectar semanalment varies pel·lícules de assumptos de una ac-

tualitat tan palpitant com és la confiança europea, qualscintes procedeixen de la casa «Eclair», que compta amb un gran número d'operadors en el teatre de la guerra impresionant els més interessants epissodis possibles.

A l'avençada edat de 96 anys, passà a millor vida el benivolgut compatriota don Josep Marcé Mestres, quin enterro tingué lloc el diumenge a la tarda i en el qual es testimoniaren les simpaties de la família Marcé.

Rebin els seus fills i demés familiars la expressió de nostre sentiment.

A la tarda del dijous i a la edat de 78 anys, passà a millor vida l'apreciable y bondadosa compatriota D.ª Gaetana Llopis Soler, de Termes.

El seu enterro, que tingué lloc el dia següent a la tarda, fou prova de les innombrables simpaties qu'entre'l veïnat gosava la finada i s'apreciable família, a la qual transmetem el testimoni de nostre sentiment.

Nostres molt apreciats amics els esposos D. Salvador Olivella i D.ª Josepa Teixidó, residents a Nuevitas, (Cuba), passen per la pena d'haver perdut el seu tendre fill Josep, quan més els ilusionaven ses tendres carícies.

Rebin nostres bons amics la sincera expressió de nostre sentiment.

Els apreciats compatriotes D. Ramón Sánchez i Teodora Fusté, passen per la pena d'havèrsels hi mort el seu tendre fill Ramón, quin enterro tingué lloc el passat dimecres a la tarda.

Rebin nostre més sentit pèsam.

En els vapors «Pío IX» i «Legazpi», sortits del port de Barcelona el dilluns dia 5 i air dia 10, embarcaren amb direcció a Cuba els apreciats compatriotes don Joan Rosés Portas, D. Josep Rosés Marcé, D. Joan Olivella Soler, esposa i fill i el jove Albert Carbonell. Felís viatge i prompte retorn.

Charo Ballot, comediante de l'Elitè

Els elements de «Concentració Artística» que amb tant èxit actuaren en el Teatre «Prado Suburense» en la funció de Benefici a la nit del 13 del passat mes, estrenant la brillant producció «La Lepre» d'En Rusiñol, es proposen repetirla en la nit del 25 del corrent, posant en escena l'hermós sàinet del malaguan-

nyat Emili Vilanova «L' Ase de l' Hortala», havent obtingut com a deferència el corresponent permís per a estrenar aquí a Sitges l'última producció de l'eximí Santiago Rusiñol «L'envelat de baix» estrenada en la present temporada al Teatre Principal de Barcelona per la companyia que dirigeix el popular Santpere i que amb tant èxit es representa tots els dies.

Ja foradades les montanyes compreses entre Garraf i Vallcarca per a estendre la doble-via, l'Empresa constructora se ocupa en desmontar les màquines perforadores instalades en aquells indrets.

Les brigades de paletes s'ocupen en aquells llocs en revestir les boques de les foradades havent-se ja col·locat la *mu-lassa* per a la construcció de la volta del pont sobre la Riera de Vallcarca.

Ja quasi al terme de la callita de les garrofes, que dit siga de pas no ha sigut abundant, últimament s'han fet algunes trassaccions a set pessetes el quintà.

De vi novell algún corredor n'ha fet ofertes a 14 i 15 pessetes carga, pero sembla que 'ls venedors no es mostren propicis a cedir a aquest baix preu.

Air al matí una turbonada ens portà una grossa gotellada barrejada amb grans de calamarsa de grosses dimensions.

Els aficioats als rovellons estan desitjosos que l'abundant sahó refresqui la ressecada terra per a que l'apetitosa planta campestre fructifiqui.

Cultes religiosos pera aquesta setmana:

—Avui a tres quarts de deu processó i a les deu solemne ofici i goigs a la Verge del Remei. A dos quarts de cinc de la tarda Novena en honor de dita Verge, exposició del Santíssim rosari, exercicis del mes d'Octubre i rogatives per a alcansar la pau i reserva. La novena a la Verge del Remei continuarà tots els dies de la setmana a dos quarts de set de la tarda.

Dilluns a les nou missa al Vinyet.

Dimars a les nou missa i exercicis de Sant Antoni, a les onze missa cantada a la ermita de la Trinitat.

Dijous a dos quarts de set, vuit, dos quarts de nou i nou, misses a Sta. Teresa a intenció de varis devots.

Dissapte a dos quarts de cinc rosari sabbatina i salve en el Santuari Ntra. Sra. del Vinyet.

Avui després de la funció de la tarda es cobrarà el cap-sou del Roser.

LA OLIVERA: Major, 21: Sitges

Ollis purs d'Oliva

Classes superiors desde 1'35 pta. litro

Malvasia de Sitges

de l'acreditada casa

Joaquim de Miró Argenter

(fundada en 1547).

S'EN VEN

A MESURES I EMBOTELLADA

en la meteixa casa:

Parelladas, 18 SITGES

Màquines de Cusir GRITZNER

i accessoris per a les meteixes

Representant a Sitges:

Joan Mirabent

Carrers de Jesús, 1, i S. Bartomeu

SOBRE MONEDER

Servey Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Novembre de 1899

El Sobre-Moneder oficial, creat per Real Decret de 30 de Novembre de 1899, és el més útil i més segur per a la correspondència postal. És el més útil perquè, a més de servir per a la correspondència postal, també serveix per a la correspondència privada. És el més segur perquè, a més de servir per a la correspondència postal, també serveix per a la correspondència privada.

Oficina i Goya, 6, bajo MADRID

Banc de Vilanova

CAMBRA DE SEURETAT

Ja instal·lada la primera secció de compartiments de Caixes de lloguer en la Cambra de Seguretat construïda de poc, queden a disposició del públic per a guardar títuls, documents, joies i demés objectes de valor, amb arreglo a la següent tarifa:

Model n.º 1 : 6 mesos, ptes. 20; un any, ptes. 30
n.º 2 : 6 " " 30; " " 50
n.º 3 : 6 " " 30; " " 50

L'arrendatari podrà practicar-hi les operacions que li convinguen durant totes les hores de despaig : En les oficines del Banc enteraran de les demés condicions que regularitzen aquest servei.

PLATA DEL RHIN ORFEBRERIA D'ART

rebuda directament de Nuremberg (Alemanya)

Representació exclusiva per a tot Catalunya:

Joies i rellotges de totes classes i preus

Vda. i Fills de Francisco Tort : Sitges

R. Ribot Serra

Practicant per la Facultat de Medicina de Barcelona

— Se ofereix als Srs. Metges. —

Assistència, curació i aplicació de remeis en els malalts tant de dia com de nit.

Pago a voluntat.

Gratis als pobres.

Se admeten avisos per telefon:

Rafel Ribot i Serra : Sant Pere de Ribas

PHOSPHORRENAL • ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT SOLER

INGENIERO QUÍMICO Y FARMACÉUTICO

Calle Lauria, 74 - FARMACIA - BARCELONA

e alquila tienda

con estanteria y dormitorios interiores y también piso principal de la misma casa con ó sin muebles de la calle Nueva, número 3, Sitges.

Daràn razón en la misma calle número 4.

Fonda LA MILANESA, de Lluís Carbonell y Soler
Carrer Major, 30 SITGE

Des d'avui les riques i fresques OSTRAS VERDES de Marennes, a domicili, tots els dies festius.

BANC DE VILANOVA CUPONS

Negociem els dels Deutes Interior, Amortisable, Provincial i Municipal, obligacions Alacant i demés, venciment primer d'octubre, amb pagament anunciat.

Malvasia de Ca'n LLOPIS

Se'n ven a 10 rals litro y també embotellada: Sant Bonaventura, 19 : Sitges

LECHE CONDENSADA — marca EL LEON —
Unico depósito en Sitges: Calle Mayor, 21; tienda LA OLIVERA

Demanèu a totes les botigues el

Xocolata Mundial

que 's la darrera paraula de producció nacional.

Màquines SINGER

para coser y bordar y para toda clase de Industria en que se emplea la costura.

SE CEDEN TODAS LOS MODELOS A 250 pesetas semanales
PIDANSE CATÁLOGOS ILUSTRADOS
Las hay Industriales, Domésticas
Rotativas, Oscilantes,
Vibrantes y Familiar reciproca.

Representante en Sitges:

JOSE SELVA: Calle Aguda, 4
en donde encontrarán, como siempre, toda clase de piezas, agujas y demás accesorios exclusivamente para las acreditadas máquinas de la CASA-SINGER

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA

GRAN ASSORTIT

en

camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida

Participacions d'enllaç Circulars

Tram de SITGES a BARCELONA i viceversa

Tipus de Tren	Sortida de SITGES	Arribada a Barcelona	Sortida de Barcelona	Arribada a SITGES	Classe de cotxes-vagons
Carga de Tarragona	5:06	5:17	5:38	7:09	3 ^a
Expres de Valencia	7:02	7:11	7:26	8:34	1 ^a 2 ^a 3 ^a
Correu de Tarragona	8:31	8:38	8:49	9:45	2 ^a 3 ^a
Correu de Tarragona	9:43	9:51	10:03	11:15	3 ^a
Expres de Vilanova	11:36	11:45	12	13:13	1 ^a 2 ^a 3 ^a
Correu de Vilanova	13:52	14	14:18	15:08	2 ^a 3 ^a
Correu de Vilanova	16:18	16:26	16:42	17:34	1 ^a 2 ^a 3 ^a
Expres de Valencia	17:16	—	17:34	18:10	1 ^a 3 ^a
Correu de Sant Vicenç	19:20	19:28	19:42	20:31	2 ^a 3 ^a
Mixte de Valencia	21:30	21:38	21:52	22:57	2 ^a 3 ^a

Tipus de Tren	Sortida de Barcelona	Arribada a SITGES	Sortida de SITGES	Arribada a Barcelona	Classe de cotxes-vagons
Omnibus per Picamoixons	5:26	5:39	6:32	7:47	1 ^a 2 ^a 3 ^a
Expres per Valencia	8:38	8:49	9:26	10:43	1 ^a 3 ^a
Correu per Madrid	9:12	9:24	10:18	10:32	1 ^a 2 ^a 3 ^a
Carga per Tarragona	10:05	10:05	12:15	12:29	3 ^a
Correu per Vilanova	11:32	11:46	12:33	12:47	2 ^a 3 ^a
Correu per Reus	12:50	13:03	13:50	14:03	1 ^a 2 ^a 3 ^a
Mixte per Madrid	15:02	15:15	16:16	16:29	1 ^a 2 ^a 3 ^a
Correu per Tarragona	18:11	18:21	19:11	19:25	2 ^a 3 ^a
Correu per Valencia	20:01	20:11	21:05	21:20	1 ^a 2 ^a 3 ^a

BALLARINOS SITGES

Sémanari · Catalá

Parelladas, 9

Teléfono 367

Preus de subscripció

SITGES: Trimestre, pago a la bestreta, 1'50 ptes.; Número solt, 0'15 ptes.

ESPANYA: Any, 7 pessetes

AMERICA: Any, 2'50 pesos

Anuncis i Esqueles mortuories

Preus segons tamany, lloc d'inserció i vegades que hagin de publicar-se

VINOS de todas clases de cosecha propia

Bodega LA SITGETANA de Juan Magrans

DESPECHO:

Calle de Aragón, 339, chaflán a Bailén; BARCELONA

Piscatet dulce y seco · Malvasía de Sitges superior

VINOS

Tinto · Clarete

Rosado · Vinagre

LAMPISTERIA DE LLUIS MARCET ESTEBANELL

ELECTRICITAT

Completas instalaciones de llum eléctrica, teléons, ventiladors, timbres, para-llamps, etc. Variat assortit de aparells per a electricitat i bombetes marca MARCET (fabricació especial).

Materials de tota classe concernents al ram de Lampisteria.

Carrer de Sant Pere, num. 11: SITGES (Catalunya)

GRAN ESTUDI FOTOGRAFIC INDUSTRIAL SCORZELLI

Rambla Principal, 114-116

VILANOVA I GELTRÚ

Trabaja en retratos de nens i grups de familia: Ampliacion i reproduccion de fotos de totes classes i tamany: Oleografias i artisticos quadros a l'oli.

Encarrecs a Stges: Parellades, 9.

La Tipografia, Parellades, 9, es venen colleccions de postals de la Catedral Prado Suburenses

Encarrecs ràpids a preus baratíssims.

RECADER de Sitges

a Vilanova i Geltrú

Josep Rull Calvet

L'ESPARDENYER DE VILANOVA

Sitges: Major, 42

Vilanova: Monsetrat

DOS VIATGES CADA DIA

SENÉN LÓPEZ

GRAN TALLER ELECTRO-MECANIC

es molar i reparar tota mena d'eines de tall quedant completament noves; i venda de les mateixes

Se adoben, confeccionen i venen PARAIGUES, PARASSOLS i SOMBRILLES VANOS, BASTONS i altres objectes per l'estil, garantint les operacions

Carrer de Sant Pau, 2: SITGES: dilluns i dijous
els restants dies de la setmana es reben tota mena d'encarrecs en la mateixa casa

Cartes postals al bromur amb la vista de MARYCL RESCENTMENT TIRADES

Es ven aquí

Parelladas, 9